

Андрієнко К. С., здобувач вищої освіти
(науковий керівник: **Скотнікова Л. П.**,
кандидат економічних наук, доцент)
Національний технічний університет
"Харківський політехнічний інститут"
м. Харків, Україна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Економічне зростання держав багато в чому забезпечується рівнем розвитку науково-технічної та інноваційної діяльності в усіх сферах економіки і, головним чином, у промисловості. Можливості розробки, впровадження та використання нових і вдосконалених технологій, продукції залежать від стану інвестиційного клімату в країні, обсягу та структури інвестицій. В даний час Україні, як ніколи, потрібні інвестиції для економічного розвитку. Найбільш затребуваною формою капіталовкладень для економіки країни є прямі іноземні інвестиції, оскільки вони дозволяють реалізовувати великі й важливі проекти, крім того в країну надходять новітні технології, нові практики корпоративного управління тощо. Поліпшення інвестиційного клімату в країні, активізація інвестиційної діяльності стає на сучасному етапі розвитку держави особливо актуальною проблемою.

Значну увагу вивченню проблем та шляхів залучення іноземних інвестицій в економіку України, аналізу сучасного стану інвестиційної діяльності та питанням покращення інвестиційного клімату в країні приділяли такі вчені, як: Ю. М. Коваленко, А. В. Непран, О. Д. Данілова, А. В. Колеватова, В. В. Козик, Г. М. Філюк, О. М. Петухова, І. П. Мойсеєнко та інші.

Не зважаючи на значну кількість публікацій з даної проблеми, необхідними та актуальними є подальші дослідження стану, тенденцій, структурних змін, оцінки ефективності інвестицій в національну економіку.

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність»: «Інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, які вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, завдяки чому створюється прибуток (дохід) чи досягається соціальний та екологічний ефект» [1].

Інвестиційну діяльність можна розглядати з двох позицій – у широкому та вузькому розумінні. У широкому розумінні, інвестиційна діяльність – це діяльність, пов'язана із вкладенням коштів в об'єкти інвестування з метою одержання прибутку. У вузькому ж розумінні, інвестиційна діяльність, власне інвестування, визначається як процес перетворення інвестиційних ресурсів у вкладення.

На нашу думку, інвестиційну діяльність слід розуміти у більш широкому сенсі та розкривати це поняття як на рівні підприємств, так і на рівні держави, та визначати ефективністю використання інвестиційних ресурсів.

З огляду на таке розуміння інвестиційної діяльності, велике значення мають результати господарської діяльності інвестиційних галузей. Їх технічний рівень, організація виробництва, здатність до засвоєння інновацій здійснюють основний вплив на інвестиційний цикл. Економічний спад в нашій країні супроводжується скороченням інвестиційної активності. При цьому зменшення капіталовкладень відбувається вищими темпами, ніж спад виробництва. Тож, головними підставами виникнення проблем низької активізації інвестиційного клімату є:

1. відсутність чіткої державної стратегії щодо залучення інвестицій;
2. значний податковий і адміністративний тиск на об'єкти підприємництва;
3. зниження для громадян цінності грошових доходів у вигляді дивідендів і відсотків внаслідок інфляційних чинників;
4. нерегульованість питань захисту прав власності інвесторів;
5. високий рівень корумпованості в органах державної влади;
6. відсутність сучасної ринкової інфраструктури;
7. нестабільність роботи фінансової системи країни;
8. неготовність підприємств здійснювати реальні ефективні інвестиції навіть в конкурентоспроможні інноваційні проекти, що приносять високий стійкий дохід, достатній для виплати високих дивідендів;
9. незначні обсяги фондового ринку;
10. низький рівень платоспроможності всередині країни.

Таким чином, стає зрозуміло, що припливу в інвестиційну сферу приватного національного та іноземного капіталу перешкоджають політична нестабільність, інфляція, недосконалість законодавства, нерозвиненість виробничої та соціальної інфраструктури, недостатнє інформаційне забезпечення.

Взаємозв'язок цих проблем посилює їх негативний вплив на інвестиційну ситуацію.

Слабкий приплив прямих іноземних інвестицій в українську економіку пояснюється розбіжностями між виконавчою і законодавчою владою.

Для стабілізації економіки та активізації інвестиційного клімату потрібне прийняття ряд кардинальних заходів, спрямованих на формування в країні, як загальних умов розвитку цивілізованих ринкових відносин, так і специфічних, що відносяться безпосередньо до вирішення завдання залучення інвестицій, з метою активізації інвестиційного клімату. З урахуванням всіх недоліків, які негативно впливають на інвестиційний клімат нашої країни, було б доцільним запропонувати шляхи активізації інвестиційного клімату України.

Шляхи активізації інвестиційного клімату:

- 1) досягнення національної злагоди між різними структурами, соціальними групами, політичними партіями та іншими громадськими організаціями;
- 2) боротьба зі злочинністю;
- 3) гальмування інфляції усіма відомими у світовій практиці заходами за винятком невивплати трудящим зарплати;
- 4) перегляд податкового законодавства у бік його спрощення і стимулювання виробництва;
- 5) мобілізація вільних коштів підприємств і населення на інвестиційні потреби шляхом підвищення процентних ставок по депозитах і внесках;
- 6) надання податкових пільг банкам, вітчизняним та іноземним інвесторам, що йде на довгострокові інвестиції з тим, щоб повністю компенсувати їм збитки від уповільненого обороту капіталу

Таким чином, запропоновані шляхи активізації інвестицій забезпечать сталий розвиток економіки нашої країни, а також зможуть закріпити і покращити її стабільність, зменшиться ризик довгострокових кредитів, а значить будуть реалізовані багато проектів, розраховані на поліпшення соціальної сфери, що в свою чергу зменшить соціальну напруженість в країні.

Запровадження розглянутих шляхів підвищення рівня інвестиційного клімату України призведе до припливу інвестицій, особливо іноземних та забезпечить створення умов для переходу до інвестиційно-інноваційної моделі розвитку економіки країни.

Узагальнюючи вищесказане, під інвестиційною діяльністю слід розуміти організовану діяльність, що здійснюється в реально існуючих у країні умовах господарювання за допомогою практичних дій суб'єктів інвестиційної діяльності, функцій, які полягають у цілеспрямованому процесі знаходження необхідної кількості інвестиційних ресурсів, виборі відповідних об'єктів чи інструментів для їх вкладання, розробці і впровадженні поетапної інвестиційної програми чи стратегії та забезпеченні ефективної її реалізації з метою отримання прибутку.

Активна державна позиція та комплексний підхід щодо вирішення існуючих проблем, пов'язаних з інвестиційною діяльністю, дозволить із максимальною ефективністю реалізувати Україні свій потенціал в інвестиційній сфері, що стане передумовою її сталого економічного розвитку в майбутньому.

Література

1 Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 04. 07. 2002 року № 40-IV. Зі змінами від 20.10.2019р..[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>